

Kui teil oleks usku nagu sinepiivakene...

Lk 17:6

Seda ütles Jeesus oma jüngritele ning jätkas: siis te võiksite öelda sellele mooruspuule: „Juuri end üles ja istuta end merre“, ja see kuulaks teie sõna. Jeesuse sõnad oma jüngritele käivad ka meie kohta: Kui sul oleks vähegi usku, võiksid öelda mis iganes haigusele: Kao!, ja see kuulaks sind.

Jeesus tahab öelda meile, et meil kellelgi ei ole üldse usku, nimelt meil iseendil. See on ka Jumala mõte, sest Ta tahab anda meile vajaminevat usku oma sõna kaudu.

On vajalik taibata, et meil pole oma usku. See on meile õpetuseks ja juhatuses otsida usku Jumala sõnast. Alles siis, kui me leiame end ummikus olevat ilma oma võimaluseta, oleme valmis Jumala abi heaks kiitma. Siis on Jumala aeg toimida, sest alles siis saab Temale kogu au.

Et viia meid teadmisele meie usupuudusest

ja võimetusest, tarvitab Jumal abinõusid: haigusi, õnnetusi ja kõiksuguseid vastulööke. Midagi ei satu meile selles elus juhuslikult, vaid kõik on Jumala käest Tema tarkuse ja armastusega antud.

Meil on raske näha Jumala armastust valusate asjade taha. Nemad peavad aga viima meid tuge ja valgust sõna juurest otsima. Jumal tarvitab ka kõiki meie vastaseid, kuradit, maailma ja meie liha, et meid enda juurde tõmmata ja iseendaga siduda.

Kui jõuame raskuste ette, peame lootma ainult Jumala sõnale ja töotustele. Jumal annab meile nende kaudu nii palju usku, kui me iga kord vajame, kuid mitte enam. Ärgem otsigem iseendast usku! Seda meis kunagi ei ole. Ent kui Jumal on meie ainus lootus, on meil vajalik usk.

Aita mind siis kõiges näha / ainult Sinu kingitust,
kuna iga asja taga / peitub Sinu armastus.
Ustavalt Sa igal päeval / kurja eest nii kaitsed mind,
et ma viimaks jõuan taeva, / kus saan ülistada Sind.

Siioni Kannel 57:3